

Досягнення цілей проектів гуманітарного розмінування вимагає наявність специфічних ресурсів, як матеріальних так і людських. Зокрема, до людських ресурсів відносяться демінер 1 і 2 рівня; фахівець зі знищення 1, 2 і 3 рівня; кінолог; фахівець зі знищення саморобних вибухових пристроїв. До матеріальних ресурсів відносяться автомобілі спецпризначення, оптичні системи позиціонування міні детектори та інше обладнання.

Отже, можна дійти висновку, що проекти гуманітарного розмінування це проекти, які вимагають залучення специфічних технічних ресурсів, та якісно підготовлених фахівців з розмінування. Головною стратегічною ціллю проектів гуманітарного розмінування виступає збереження матеріальних цінностей та головної цінності кожної людини – її життя.

Література:

1. Активізація навчально-пізнавальної діяльності у процесі підготовки фахівців гуманітарного розмінування під час навчання / М. М. Козяр, Д. А. Окіпняк // Вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності. – 2013. – № 8. – С. 251-257.

2. Гончар Т.М. Організація та знешкодження та утилізації вибухових матеріалів. Навчальний посібник / Т.М. Гончар, Р.В. Пархоменко. – Львів: ЛДУ БЖД, 2010. – 534с.

3. Ноздріна Л. В., Ящук В. І., Полотай О. І. Управління проектами: Підручник / За заг. ред. Л. В. Ноздріної. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 432 с.

УДК 004.4

АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ПЛАНУВАННЯ ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВИРОБНИЦТВА ВУЗЛІВ ТА АГРЕГАТІВ АВАРІЙНО-РЯТУВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ НА ОСНОВІ МЕРЕЖЕВОГО ПЛАНУВАННЯ

*Дельнецький О.О.
Дмітрієв Ю.О.*

Таврійський державний агротехнологічний університет

Основна мета мережевого планування - скорочення до мінімуму тривалості проекту. Завдання мережевого планування полягає в тому, щоб графічно, наочно і системно відобразити і оптимізувати послідовність і взаємозалежність робіт, дій чи заходів, що забезпечують своєчасне і планомірне досягнення кінцевих цілей. Для відображення і алгоритмізації тих чи інших дій або ситуацій використовуються економіко-математичні моделі, які прийнято називати мережними моделями, найпростіші з них - мережеві графіки. За допомогою мережевої моделі керівник робіт або операції має можливість системно і масштабно представляти весь хід робіт або оперативних заходів, керувати процесом їх здійснення, а також маневрувати ресурсами [2].

Технічна підготовка виробництва є об'єктом внутрішньозаводського планування і являє собою в певній мірі деталізацію і конкретизацію планів технічного та організаційного розвитку виробництва.

Розробка плану технічної підготовки виробництва є органічною частиною довгострокового і середньострокового планування. У довгостроковому плані визначаються основні напрями та стадії технічної підготовки, терміни її початку і закінчення з розбивкою за видами робіт, конкретним виконавцям, джерелам та об'єктам фінансування. В річні плани входять ті стадії та види робіт, які повинні виконуватися протягом планованого року [5].

Вихідними даними для планування технічної підготовки виробництва служать: завдання плану технічного розвитку підприємства; нормативи для визначення складу і обсягу робіт, їх тривалість по всіх етапах технічної підготовки.

На початку роботи ГПП виконує укрупнення планування проекту: визначає календарні терміни етапів проекту і призначає відповідальних за їх виконання. Деталізацію безпосередньо етапів проекту можуть виконувати начальники відділів [7].

Завдяки наявності системи виявлення та вирішення конфліктів робота може вестися як над одним планом, так і над багатьма планами, які йдуть паралельно, частина з яких може перетинатися за часом і зайнятості ресурсів. У разі виявлення конфлікту ресурсів між проектами або збільшення фактичних термінів виконання (прострочення) система автоматично повідомить користувача про необхідність прийняття оперативного втручання.

Далі, начальники відділів розбивають етапи проекту на елементарні завдання, визначають виконавців зі списку співробітників свого відділу. По завершенні етапу планування план запускається на виконання.

Виходячи із вищезазначеного у роботі, планування і контроль повинні охоплювати всі етапи підготовки виробництва, починаючи з розробки технічного завдання і закінчуючи випуском дослідних партій виробів або перших промислових серій у виробництві. Застосування системи мережевого планування сприяє розробці оптимального варіанту стратегічного плану розвитку підприємства, який служить основою оперативного управління комплексом робіт в ході його здійснення.

Література:

1. Бороздин И.Г., Сетевое планирование и управление строительством [Текст] / И.Г. Бороздин//. — М.: Высш. школа, 2001. — 137 с.
2. Бухалков М.И. Внутрифирменное планирование: Учебник [Текст] / М.И. Бухалков//. — М.: Инфра- М., 2003. — 392с.
3. Жданов С.А. Экономические модели и методы в управлении [Текст] / С.А. Жданов//. — М.: Дело и сервис, 2002. — 176с.
4. Зуховицкий С.И. Математические методы сетевого планирования [Текст] / С. И. Зуховицкий , И. А.Радчик. — М.: Академия, 1965. —125с.
5. Каменицер С.Е. Организация, планирование и управление деятельностью промышленного предприятия. Учебник для вузов[Текст] / С.Е.Каменицер//. — М.: Высшая школа, 2003. — 535с.
6. Кохман В.Э. Организация, планирование и управление промышленными предприятиями: Учебник [Текст] / В.Э. Кохман, В.А. Мицкевич, И.А. Минеева, Н.С. Шумров//. — М.:Высш. школа, 2002. — 287с.